

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NSP 109/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 października 2021 r.,

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia skarżącego M.S. od opłaty oraz wydatków niniejszego postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

M. S. (dalej: skarżący) pismem z dnia 10 sierpnia 2021 r., wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość) przez Sąd Najwyższy m.in. w sprawie sygn. akt I NSP 109/21 (dotyczącej przewlekłości postępowania karnego przed Sądem Apelacyjnym w [...] sygn. akt II S [...]). Zarządzeniem z dnia 30 sierpnia 2021 r., sprawa I NSP 109/21, została zakończona a inicjujące ją pismo uznano za bezskuteczne wobec nieuzupełnienia w terminie wskazanych braków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość. Skoro w katalogu tym nie znalazło się postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, to jest to jednoznaczne ze stwierdzeniem, że w takim postępowaniu skarga tego rodzaju nie służy. Nie jest więc dopuszczalne wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie.

Wielokrotnie w tym przedmiocie wypowiadał się już Sąd Najwyższy i jego linia orzecznicza jest w tym przedmiocie konsekwentna i jasna (*vide* m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; 2 października 2017 r., WSP 1/17; 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; 23 września 2020 r., I NSP 134/20; 1 września 2021 r., I NSP 121/21).

Z tego względu, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.